

Tak krótko widzę, o proszę pani
stęsknionym żalem, co serce ściska,
więc się schowałem bo wszyscy za nic
mieli me trudy i środowisko.

Przestrzeń tu cicha i światła mało
i jakże brudno w tunelach cieniu,
ale tu przecież pośród rozstajów
jestem jak księżę w swoim pragnieniu.

Moje królestwo ogarniam całe,
dostojnie chodzę po korytarzach
i od korzenia widzę wasz zamęt
to, co jest faktem, co się nie zdarza.

Bezczesna przestrzeń moim pragnieniem,
więc czasem wyjrzę w świat ciemną nocą,
ale mi uwierz, niewiele zmienią
ciemne szkła doznań z szaloną mocą.

Tak krótko widzę, co czas pokona,
gorące serce kładę na dłoni,
każda noc nasza jest wymarzona
kiedy te myśli umiem dogonić.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Arkady, dodano 05.10.2009 18:11

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.